

NÁVRHY GENERÁLNEJ ADVOKÁTKY

JULIANE KOKOTT

prednesené 27. septembra 2006¹

I — Úvod

1. Predmetné odvolanie bolo podané zo strany Osmana Ocalana v mene Strany pracovníkov Kurdistanu (Partiya Karkerên Kurdistan — PKK) a Serifa Vanlyho v mene Národného kongresu Kurdistanu (Kongra Netewiya Kurdistan — KNK). O. Ocalan je bratom predsedu PKK, Abdullaha Ocalana, ktorý je v súčasnosti uväznený v Turecku.

2. Obidvaja odvolatelia spochybňujú zápis PKK do zoznamu teroristických organizácií, ktorý vykonala Rada. Súd prvého stupňa žalobu PKK zamietol, pretože PKK, ako to sama tvrdila, už neexistovala, čiže O. Ocalan nemohol preukázať, že ju zastupuje. Žaloba KNK bola taktiež zamietnutá ako neprípustná, pretože KNK nebol rozhodnutím Rady osobne dotknutý.

II — Skutočnosti predchádzajúce sporu a právny rámec

3. V bodoch 1 až 9 napadnutého uznesenia T-229/02² z 15. februára 2005 Súd prvého stupňa predstavuje skutočnosti, ktoré predchádzali sporu, a právny rámec takto:

„1 Zo spisu vyplýva, že [Kurdistan Workers' Party] Strana pracovníkov Kurdistanu (PKK) vznikla v roku 1978 a začala ozbrojený boj proti tureckej vláde s cieľom dosiahnuť uznanie práva Kurdov na sebaurčenie. Podľa písomného svedectva, ktoré poskytol pán O. Ocalan, PKK v júli 1999 deklarovala jednostranné zloženie zbraní s výhradou práva na sebaobranu. Podľa toho istého svedectva kongres PKK v apríli 2002 s cieľom odzrkadliť túto zmenu orientácie rozhodol, že „všetky činnosti vykonávané v mene PKK sa skončia 4. apríla 2002 a všetky činnosti podniknuté v mene PKK sa budú považovať za

1 — Jazyk prednesu: nemčina.

2 — T-229/02, Zb. s. II-539.

- nelegitímne' (príloha 2 žaloby, bod 16). Založené bolo nové zoskupenie Kongreya Azadî ş Demokrasiya Kurdistan (Kongres pre demokraciu a slobodu Kurdistanu — KADEK) s cieľom demokraticky dosiahnuť politické ciele v mene kurdскеj menšiny. Za predsedu KADEK-u bol vymenovaný pán A. Ocalan.
- 2 [Kurdistan National Congress] Národný kongres Kurdistanu (KNK)... je federáciou zoskupujúcou tridsať organizácií. Cieľom KNK je „posilniť jednotu a spoluprácu Kurdov vo všetkých častiach Kurdistanu a podporovať ich boj vo svetle vyšších záujmov kurdského národa“ (článok 7 ods. A zakladateľskej charty KNK). Podľa písomnej svedectva, ktoré poskytol pán S. Vanly, predseda KNK, patrilo čestný vodca PKK k tým, ktorí podporovali vznik KNK. PKK bola členom KNK a jednotliví členovia PKK čiastočne financovali KNK.
- 3 Keďže Rada usúdila, že na vykonanie rezolúcie Bezpečnostnej rady OSN 1373 (2001) je potrebná akcia Spoločenstva, 27. decembra 2001 prijala spoločnú pozíciu 2001/930/SZBP o boji s terorizmom (Ú. v. ES L 344, s. 90) a spoločnú pozíciu 2001/931/SZBP o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom (Ú. v. ES L 344, s. 93; Mim. vyd. 18/001, s. 217).
- 4 Podľa článku 2 spoločnej pozície 2001/931:
- „Európske spoločenstvo konajúc v medziach právomocí, ktoré mu boli zverené Zmluvou o založení Európskych spoločenstiev, nariadi zmrazenie fondov a iných finančných aktív alebo ekonomických zdrojov osôb, skupín a subjektov uvedených na zozname v prílohe.“
- 5 Dňa 27. decembra 2001 Rada prijala nariadenie (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zamierených proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu (Ú. v. ES L 344, s. 70; Mim. vyd. 18/001, s. 207).
- 6 Podľa článku 2 nariadenia č. 2580/2001:
- „1. S výnimkou toho, čo je povolené podľa článkov 5 a 6:
- a) všetky fondy, iné finančné aktíva a ekonomické zdroje, ktoré vlastní alebo má v držbe právnická osoba [fyzická osoba alebo právnická osoba — *neoficiálny preklad*], skupina alebo subjekt zaradené do zoznamu uvedeného v odseku 3 sa zmrazia;

b) žiadne fondy, finančné aktíva alebo ekonomické zdroje nebudú priamo alebo nepriamo prístupné fyzickej alebo právnickej osobe, skupine alebo subjektu alebo v ich prospech, ktoré sú zaradené do zoznamu uvedeného v odseku 3.

ii) právnických osôb, skupín alebo subjektov, ktoré páchajú, pokúšajú sa o spáchanie, zúčastňujú sa alebo napomáhajú spáchaniu ktoréhokoľvek teroristického činu;

iii) právnických osôb, skupín alebo subjektov, ktoré vlastní alebo riadi jedna alebo niekoľko fyzických alebo právnických osôb, skupín alebo subjektov uvedených v bodoch i) a ii);

2. S výnimkou toho, čo je povolené podľa článkov 5 a 6, je zakázané poskytnúť finančné služby fyzickej alebo právnickej osobe, skupine alebo subjektu alebo v ich prospech, zaradeným do zoznamu uvedeného v odseku 3.

iv) fyzických alebo právnických osôb, skupín alebo subjektov, ktoré konajú v mene alebo riadia jednu alebo niekoľko [konajú na účet podľa pokynov jednej alebo viacerých — *neoficiálny preklad*] fyzických alebo právnických osôb, skupín alebo subjektov uvedených v bodoch i) a ii).‘

3. Rada konajúc jednomyselne ustanoví, preskúma a zmení a doplní zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa podľa ustanovení stanovených v článku 1 ods. 4, 5 a 6 spoločnej pozície 2001/931/SZBP vzťahuje toto nariadenie; takýto zoznam bude pozostávať z:

7 Dňa 2. mája 2002 Rada prijala rozhodnutie 2002/334/ES, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2001/927/ES (Ú. v. ES L 116, s. 33). Toto rozhodnutie zahrnuje PKK do zoznamu upraveného v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 (ďalej len „sporný zoznam“).

i) fyzických osôb, ktoré páchajú, pokúšajú sa o spáchanie, zúčastňujú sa alebo napomáhajú spáchaniu ktoréhokoľvek teroristického činu;

8 KNK návrhom zapísaným pod číslom T-206/02 podal žalobu o neplatnosť proti rozhodnutiu 2002/334.

9 Dňa 17. júna 2002 Rada prijala rozhodnutie 2002/460/ES, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2002/334/ES (Ú. v. ES L 160, s. 26). Názov PKK na spornom zozname zostal. Rada neskôr svojimi rozhodnutiami pravidelne tento zoznam aktualizovala.“

4. Na doplnenie vyššie uvedeného záveru Súdu prvého stupňa na účely posúdenia predmetnej veci je potrebné odvolať sa aj na ustanovenie článku 1 ods. 6 spoločnej pozície 2001/931:

„Mená osôb a subjektov na zozname v prílohe sa budú v pravidelných intervaloch a najmenej raz za šesť mesiacov revidovať, aby sa zabezpečilo, že existujú dôvody pre ich zachovanie na tomto zozname“.

5. KNK podal najprv žalobu vo veci T-206/02³ proti rozhodnutiu 2002/334 a neskôr spolu s O. Ocalanom, ktorý vystupoval v mene PKK, podal žalobu vo veci T-229/02 proti rozhodnutiam 2002/334 a 2002/460. Predmetom tohto odvolania je len táto spoločne podaná žaloba.

III — Uznesenie Súdu prvého stupňa

6. Na základe námietky neprípustnosti vznesenej Radou Súd prvého stupňa napadnutým uznesením zamietol vo vzťahu k obidvom žalobcom túto žalobu ako neprípustnú.

7. V bode 27 uvedeného uznesenia Súd prvého stupňa uznal, že PKK je rozhodnutiami 2002/334 a 2002/460 priamo a osobne dotknutá. V bode 28 tiež zdôraznil, že v podobných prípadoch, ako je tento, nie je možné v súvislosti s prípustnosťou uplatňovať „prílišný formalizmus“, pretože v opačnom prípade by nebola možná účinná právna ochrana.

8. V bodoch 34 až 41 však Súd prvého stupňa uviedol, že O. Ocalan nepreukázal, že platne zastupuje PKK a dokonca tvrdil, že PKK už bola zrušená a že všetky činnosti v mene PKK sú považované za nelegitímne. Súd prvého stupňa preto vyhlásil, že O. Ocalan žalobu v mene PKK podal z vlastného podnetu a takáto žaloba je neprípustná.

9. V bodoch 45 až 56 Súd prvého stupňa preskúmava aktívnu legitímáciu KNK, kde uvádza, že združenie založené na účely ochrany kolektívnych záujmov určitej kategórie osôb podliehajúcich súdnej právomoci

3 — Pozri uznesenie z 15. februára 2005, KNK/Rada, Zb. s. II-523.

sa v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES môže považovať za osobne dotknuté aktom zasahujúcim do všeobecných záujmov tejto kategórie, iba pokiaľ by jeho členovia boli oprávnení podať takúto žalobu jednotlivo. Keďže PKK už neexistuje a nie je už ani členom KNK, neprichádza teda ani do úvahy, aby bol KNK osobne dotknutý. Organizácia, ktorá sa stala nástupcom PKK, KADEK nie je členom KNK. Ďalšie obmedzenia činnosti KNK alebo jeho členov, pokiaľ ide o ich spoluprácu s PKK alebo s organizáciami, ktoré sú jej nástupcami, ktoré vyplývajú z rozhodnutí 2002/334 a 2002/460, sa ich teda nedotýkajú osobne, ale spôsobom ako ktoréhokoľvek iného subjektu.

10. Podľa názoru Súdu prvého stupňa ani nie je nevyhnutné, aby bol KNK aktívne legitimovaný na to, aby vôbec mohol podať žalobu proti uvedeným rozhodnutiam. Organizácie, ktoré sú nástupcami PKK, môžu podať žalobu, čo sa aj stalo v tomto prípade zo strany KONGRA-GEL (Kongra Gelê Kurdistan — Ludový kongres Kurdistanu).⁴

IV — Návrhy účastníkov konania

11. Odvolatelia navrhujú, aby Súdny dvor:

1. určil, že žaloba, ktorú podal O. Ocalan v mene organizácie predtým známej pod názvom PKK, je prípustná;
2. určil, že žaloba, ktorú podal S. Vanly v mene organizácie známej pod názvom KNK, je prípustná;
3. rozhodol o náhrade trov konania týkajúceho sa prípustnosti.

12. Rada navrhuje, aby Súdny dvor:

1. zamietol odvolanie obidvoch odvolateľov ako neprípustné;
2. subsidiárne, zamietol odvolanie proti uzneseniu Súdu prvého stupňa obidvoch odvolateľov ako nedôvodné;
3. subsidiárne, vrátil vec na ďalšie konanie Súdu prvého stupňa;
4. zaviazal odvolateľov na náhradu trov konania.

⁴ — Súd odkazuje na prejednávanú vec T-253/04, Aydar a i./Rada, uverejnenú v Ú. v. EÚ C 262, s. 28.

V — Posúdenie

Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa.⁵
V tomto ustanovení sa predpokladá, že:

13. Odvolanie proti napadnutému uzneseniu sa týka zamietnutia žaloby vo vzťahu k obidvom odvolateľom. Ako prvé je potrebné preskúmať odvolanie podané v mene PKK a potom odvolanie KNK.

„Ak návrh nespĺňa požiadavky ustanovené v odsekoch 3 až 5 tohto článku, tajomník určí navrhovateľovi primeranú lehotu na odstránenie vád návrhu alebo na predloženie horeuvedených listín. Ak v určenej lehote nedôjde k odstráneniu vád návrhu alebo predloženiu požadovaných listín, Súd prvého stupňa rozhodne, či nesplnenie formálnych náležitostí má za následok neprípustnosť návrhu na konanie.“

A — *O odvolaní, ktoré podal O. Ocalan v mene PKK*

14. Prvý odvolateľ uplatňuje v mene PKK sedem odvolacích dôvodov, ktoré majú byť sčasti prejednané spoločne.

16. Pokiaľ ide o oprávnenie na zastupovanie, pre advokáta a osobu, ktorá ho na zastupovanie splnomocnila, je významné najmä ustanovenie článku 44 ods. 5 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa:

„Ak je navrhovateľ právnickou osobou podľa súkromného práva, k návrhu tiež prikladá:

1. O prvom odvolacom dôvode — Uznanie oprávnenia na zastupovanie

a) ...

15. Prvý odvolateľ tvrdí, že Súd prvého stupňa si odporoval, keď vyhlásil, že odvolateľ žalobu nepodal v mene PKK, ale zo svojho vlastného podnetu. Platnosť zastúpenia PKK totiž Súd prvého stupňa uznal už v tom okamihu, keď doručil žalobu, namiesto toho, aby prijal opatrenia podľa článku 44 ods. 6

b) doklad o tom, že splnomocnenie udelené jej advokátovi bolo vystavené osobou na to oprávnenou.“

⁵ — Prvý odvolateľ nesprávne odkazuje na články Rokovacieho poriadku Súdneho dvora.

17. Prvý odvolateľ sa odvoláva na vec, v ktorej Súd prvého stupňa — v súvislosti s tvrdením Komisie, že osoba, ktorá splnomocnila zástupcu, nie je oprávnená žalujúcu spoločnosť zastupovať — požadoval v tejto súvislosti od žalobkyne ďalšie vysvetlenia.⁶ V prejednávanej veci však ani Rada, ani samotný Súd prvého stupňa týmto spôsobom predtým, ako bolo uznesenie vydané, nespochybnili splnomocnenie, ktoré mal O. Ocalan.

18. Rada však plným právom uvádza, že doručenie žaloby nemôže brániť Súdu prvého stupňa, aby o nedostatku v oprávnení na zastupovanie O. Ocalana rozhodol neskôr. Napríklad vo veci, ktorú uviedol prvý odvolateľ, oprávnenie zástupcu na zastupovanie Súd prvého stupňa objasnil až na základe tvrdenia Komisie.⁷

19. Prvý odvolateľ sa domnieva, že rozporuplná je aj tá skutočnosť, aby bol v konaní vypočutý vo veci prípustnosti, a pritom mu bolo až do ukončenia konania odoprené právo na zastupovanie organizácie, ktorú zastupoval.

20. Ani toto tvrdenie však nie je presvedčivé, pretože — ako zdôrazňuje Rada — z právneho hľadiska je potrebné, aby bol

účastník konania vypočutý vo veci prípustnosti aj v prípade, že ešte nie je zrejmé, či tí, ktorí konajú v mene tohto účastníka, sú skutočne oprávnení ho zastupovať. V opačnom prípade by nebolo možné v súvislosti s oprávnením na zastupovanie zaručiť právo byť vypočutý. Aj z praktického hľadiska je toto jediný rozumný postup, pretože tí, ktorí vystupujú ako zástupcovia, sú spomedzi ostatných účastníkov konania tými, ktorí majú najväčší predpoklad predložiť potrebné dôkazy.

21. V rámci tohto odvolacieho dôvodu sa uvádza aj tá skutočnosť, že Súd prvého stupňa opomenul vyzvať prvého odvolateľa, aby preukázal, že je oprávnený na zastupovanie, a túto skutočnosť je potrebné posúdiť v kontexte siedmeho odvolacieho dôvodu, ktorého predmetom je práve chýbajúca možnosť podania vysvetlenia k veci.

22. Prvý odvolací dôvod je teda potrebné zamietnuť.

2. O druhom a treťom odvolacom dôvode — Predčasnosť otázok týkajúcich sa veci samej

23. Týmto dvomi odvolacími dôvodmi prvý odvolateľ namietá, že otázka existencie PKK nemala byť uplatňovaná a skúmaná oddelene v súvislosti s námietkou neprípustnosti,

6 — Rozsudok zo 17. októbra 2002, *Astipesca/Komisia*, T-180/00, Zb. s. II-3985, bod 44 a nasl.

7 — Rozsudok *Astipesca/Komisia*, už citovaný v poznámke pod čiarou 6.

pretože sa týka veci samej. V tejto súvislosti sa prvý odvolateľ odvoláva na článok 114 ods. 1 prvú vetu Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa.

námietka neprípustnosti opierała o tvrdenia, ktoré sa týkajú aj podstaty sporu.

26. Toto ustanovenie v nemeckom znení stanovuje:

24. Rada sa domnieva, že tento odvolací dôvod je neprípustný, pretože sa obmedzuje na zopakovanie tvrdení uvedených v konaní na Súde prvého stupňa. Pokiaľ však odvolateľ napáda výklad alebo uplatňovanie práva Spoločenstva Súdom prvého stupňa, v priebehu odvolacieho konania je možné opätovne rozobrať právne otázky skúmané v prvostupňovom konaní. Pokiaľ by sa odvolateľ vo svojom odvolaní nemohol oprieť o dôvody a tvrdenia, ktoré uplatnil už na Súde prvého stupňa, predmetné konanie by bolo zbavené časti svojho významu.⁸ V tomto odvolaní sa síce prvý odvolateľ obmedzuje na zopakovanie tvrdení uvedených v prvostupňovom konaní, avšak v súvislosti s napadnutím rozhodnutia Súdu prvého stupňa, a preto sú teda prípustné.

„Will eine Partei vorab eine Entscheidung des Gerichts über die Unzulässigkeit, die Unzuständigkeit oder einen Zwischenstreit herbeiführen, so hat sie dies mit besonderem Schriftsatz zu beantragen (Ak niektorý účastník konania žiada, aby Súd prvého stupňa rozhodol o neprípustnosti, nepríslušnosti alebo nedostatku podmienok konania pred prejednaním veci samej, musí tak urobiť formou samostatného podania).“

27. Anglické⁹ a francúzske znenie¹⁰ tohto ustanovenia naproti tomu v podstate stanovujú, že je možné uplatniť námietku neprípustnosti, nepríslušnosti alebo námietku týkajúcu sa inej predbežnej otázky, ktorá sa netýka veci samej.

25. Tento odvolací dôvod je však nedôvodný. Nie je totiž ani potrebné skúmať, do akej miery je existencia PKK pre vec samu skutočne relevantná, pretože článok 114 ods. 1 prvá veta Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa nebráni tomu, aby sa

28. Podľa prvého odvolateľa z uvedeného vyplýva, že námietku neprípustnosti nie je možné uplatniť a ani Súd prvého stupňa

8 — Uznesenie z 11. novembra 2003, Martinez/Parlament, C-488/01 P, Zb. s. I-13355, bod 39, a rozsudok z 23. marca 2004, Európsky ombudsman/Lamberts, C-234/02 P, Zb. s. I-2803, bod 75.

9 — A party applying to the Court of First Instance for a decision on admissibility, on lack of competence or other preliminary plea *not going to the substance of the case* shall make the application by a separate document.

10 — Si une partie demande que le Tribunal statue sur l'irrecevabilité, l'incompétence ou sur un incident, *sans engager le débat au fond*, elle présente sa demande par acte séparé.

o nej nemôže rozhodnúť, pokiaľ je súčasne potrebné rozhodnúť o otázke, ktorá sa týka veci samej.

V obidvoch prípadoch nejde o obmedzenie vzťahujúce sa len na otázky, ktoré sa netýkajú veci samej.

29. V skutočnosti by sa francúzske a anglické znenie ustanovenia článku 114 ods. 1 prvej vety Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa mohli chápať v tom zmysle, že všetky námietky predpokladané týmto ustanovením nemajú súvisieť s otázkami, ktoré si vyžadujú preskúmanie veci samej. Nedá sa vylúčiť, že sa toto obmedzenie v obidvoch jazykových zneniach vzťahuje na všetky tri uvedené námietky; avšak z hľadiska kontextu je prijateľnejšie obmedziť sa iba na tretí typ námietky, teda na námietku týkajúcu sa inej predbežnej otázky, resp. na „Zwischenstreit“ alebo „other preliminary plea“.

30. Tento výklad článku 114 ods. 1 prvej vety Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa zohľadňuje aj systematické súvislosti. Ak však Súd prvého stupňa skúma prípustnosť nezávisle od toho, či námietka bola uplatnená, nič nebráni tomu, aby preskúmal otázky, ktoré môžu byť významné aj pre vec samu. Podľa článku 113 môže Súd prvého stupňa kedykoľvek aj bez návrhu po vypočutí účastníkov konania rozhodnúť o neprípustnosti. Keď je žaloba zjavne neprípustná, môže Súd prvého stupňa podľa článku 111 bez ďalšieho konania rozhodnúť o žalobe odôvodneným uznesením.

31. Neobmedzené preskúmanie otázok neprípustnosti zodpovedá aj logike procesných podmienok ako celku, pretože príslušnosť Súdu prvého stupňa a prípustnosť žaloby sú procesnými podmienkami na konanie, ktoré musia byť splnené.¹¹

32. Okrem toho je v rozpore s cieľom článku 114 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa, aby sa preskúmanie neprípustnosti obmedzovalo len na otázky, ktoré sa netýkajú veci samej. Ako však správne uviedla Rada, námietka neprípustnosti umožňuje, aby sa zabránilo rozsiahlemu preskúmvaniu veci samej. Ak je žaloba neprípustná, takéto preskúmvanie je pre konanie irelevantné. Aj keď majú byť v súvislosti s prípustnosťou preskúvané aj otázky, ktoré sa týkajú veci samej, z toho ešte nevyplýva, že je potrebné vykonať rozsiahle preskúmanie veci samej.

11 — Generálny advokát Ruiz-Jarabo Colomer vo svojich návrhoch prednesených 4. októbra 2001 vo veci Rada/Boehringer Ingelheim Vetmedica a i. (rozsudok z 26. februára 2002, C-23/00 P, Zb. s. I-1873), bod 28 a nasl., považuje dokonca za protiprávne rozhodovať vo veci samej, ak je žaloba neprípustná. Súdny dvor však vo svojom rozsudku v tejto veci (bod 52) nevidel v takomto postupe ujmu Rady, a preto jej odvolanie zamietol.

33. Podľa článku 114 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa v rámci námietky neprípustnosti teda môžu byť prejednané aj otázky, ktoré môžu mať význam pre vec samu. Otázka existencie PKK a jej možný význam pre vec samu nebránil tomu, aby bola uplatnená námietka neprípustnosti, ani tomu, aby o nej Súd prvého stupňa rozhodol.

34. S prihliadnutím na vyššie uvedené úvahy je druhý a tretí odvolací dôvod potrebné zamietnuť.

3. O štvrtom a piatom odvolacom dôvode — Skreslenie výpovede O. Ocalana a pretrvávajúca právna subjektivita PKK

35. Štvrtý odvolací dôvod prvého odvolateľa vychádza z toho, že Súd prvého stupňa si nesprávne vysvetlil jeho tvrdenia. Zo žaloby a výpovede O. Ocalana jasne vyplýva, že PKK pod týmto názvom ukončila všetky činnosti a vytvorila novú zlúčenú organizáciu s označením KADEK. O. Ocalan nikdy neuznal, že PKK na účely žaloby už neexistuje alebo že bola zrušená.

36. V piatom odvolacom dôvode prvý odvolateľ uvádza, že aj keď už PKK v zásade

neexistuje, mala by jej byť na účely konania ďalej priznaná pretrvávajúca právna subjektivita. V prípade, že by PKK mala byť zakázaná, takisto by jej musela byť priznaná taká miera právnej subjektivity, aby sa proti tomuto zákazu mohla brániť pred súdom.

37. Rada tvrdí, že tieto odvolacie dôvody musia byť vyhlásené za neprípustné, pretože spočívajú v opakovaní tvrdení predložených v prvostupňovom konaní a napádajú posúdenie skutkového stavu Súdom prvého stupňa.

38. Ako už bolo uvedené vyššie, zopakovanie tvrdení uplatnených v konaní na Súde prvého stupňa je prípustné, pokiaľ sa — ako v tomto prípade — nimi napáda posúdenie skutkového stavu Súdom prvého stupňa. Posúdenie skutkového stavu však nepredstavuje právnu otázku, ktorá ako taká podlieha preskúmaniu Súdnyim dvorom. Toto ale platí iba pod podmienkou, že Súd prvého stupňa *neskreslil* dôkazy, ktoré mu boli predložené.¹² Tieto dva odvolacie dôvody sú teda prípustné v rozsahu, v akom prvý odvolateľ vytýka Súdu prvého stupňa skreslenie dôkazov.

12 — Rozsudky z 15. júna 2000, Dorsch Consult/Rada a Komisia, C-237/98 P, Zb. s. I-4549, bod 35 a nasl., a zo 7. januára 2004, Aalborg Portland a i./Komisia, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, Zb. s. I-123, bod 49.

39. Napriek tomu by sa dalo pochybovať o relevantnosti týchto odvolacích dôvodov, to znamená o ich spôsobilosti spochybniť napadnuté uznesenie. Ak nie sú spôsobilé spochybniť ho, podľa francúzskej terminológie ide o „moyen inopérant“, teda o odvolací dôvod, ktorý neumožňuje dosiahnuť cieľ odvolania, a ktorý je preto nedôvodný.

40. Na posúdenie možnej relevantnosti tvrdenia týkajúceho sa existencie PKK treba pripomenúť, že Súd prvého stupňa nezamietol žalobu z dôvodu nedostatku právnej subjektivity a procesnej spôsobilosti PKK — čoho sa domáhala Rada v rámci svojej námietky —, ale preto, že O. Ocalan nie je zástupcom PKK.

41. Súd prvého stupňa poprel oprávnenie O. Ocalana na zastupovanie výlučne na základe jeho tvrdenia, že PKK už neexistuje. Pokiaľ by Súd prvého stupňa týmto odvolacím dôvodom vyhovel, odpadlo by celé odôvodnenie tohto rozhodujúceho bodu. Uvedené odvolacie dôvody sú teda potenciálne relevantné.

42. Preto je potrebné preskúmať, či Súd prvého stupňa skreslil dôkazy. Takéto skreslenie musí zjavne vyplývať z dokumentov v spise bez toho, aby bolo potrebné vykonať nové posúdenie skutkového stavu

a dôkazov.¹³ Táto formulácia je však nejasná, pretože aj zistenie, že došlo k skresleniu dôkazov, predpokladá minimálnu mieru posúdenia. O skreslenie dôkazov ide skôr vtedy, ak je bez prijatia nových dôkazov posúdenie existujúcich dôkazov zjavne nepresné.

43. Doposiaľ vo väčšine prípadov Súdny dvor skreslenie dôkazov potvrdil na základe skutočnosti, že Súd prvého stupňa určitým dôkazom prisúdil objektívne nesprávny obsah.¹⁴ Súdny dvor sa odvolával aj na súvislosti s určitými vyhláseniami na to, aby skreslenie dôkazu potvrdil,¹⁵ ale aj na to, aby skreslenie dôkazov zamietol.¹⁶

13 — Rozsudky z 28. mája 1998, *New Holland Ford/Komisía*, C-8/95 P, Zb. s. I-3175, bod 72, a zo 6. apríla 2006, *General Motors/Komisía*, C-551/03 P, Zb. s. I-3173, bod 54.

14 — Rozsudky z 27. januára 2000, *DIR International Film a i./Komisía*, C-164/98 P, Zb. s. I-447, bod 43 a nasl., týkajúci sa nesprávne pochopeného odkazu v odôvodnení rozhodnutia Komisie; z 3. apríla 2003, *Parlament/Samper*, C-277/01 P, Zb. s. I-3019, bod 45 a nasl., týkajúci sa nesprávneho uvedenia zápisnice; z 2. októbra 2003, *International Power a i./NALOO*, C-172/01 P, C-175/01 P, C-176/01 P a C-180/01 P, Zb. s. I-11421, bod 156, týkajúci sa nesprávneho výkladu odôvodnenia rozhodnutia, a z 1. júna 2006, *P&O European Ferries de Vizcaya/Komisía*, C-442/03 P a C-471/03 P, Zb. s. I-4845, bod 63 a nasl., týkajúci sa skreslenia odôvodnenia rozhodnutia.

15 — Rozsudky *Parlament/Samper*, už citovaný v poznámke pod čiarou 13, bod 40, a z 11. septembra 2003, *Belgicko/Komisía*, C-197/99 P, Zb. s. I-8461, bod 64 a nasl.

16 — Rozsudky zo 6. januára 2004, *BAI a Komisía/Bayer*, C-2/01 P a C-3/01 P, Zb. s. I-23, bod 53 a nasl.; zo 7. októbra 2004, *Mag Instrument/UHVT*, C-136/02 P, Zb. s. I-9165, bod 63, a zo 14. júla 2005, *ThyssenKrupp/Komisía*, C-65/02 P a C-73/02 P, Zb. s. I-6773, bod 83 a nasl.

44. Na základe uvedených kritérií je potrebné preskúmať, či tvrdenie O. Ocalana, ktorý vyhlásil, že PKK už neexistuje, z čoho teda vyplýva, že PKK ho nemohla poveriť podaním žaloby, spôsobilo skreslenie dôkazov.

45. Tvrdenie Súdu prvého stupňa sa môže oprieť o bod 16 žaloby, ako aj o bod 27 vyhlásenia O. Ocalana,¹⁷ v ktorom sa v každom prípade zmieňuje o zrušení PKK. Táto skutočnosť sa však presnejšie opisuje na inom mieste vyhlásenia. Ako Súd prvého stupňa uvádza v bode 1 napadnutého uznesenia s odkazom na bod 16 vyhlásenia pripojeného k žalobe, kongres PKK v apríli 2002 s prihliadnutím na nové smerovanie PKK rozhodol, že „všetky činnosti vykonávané v mene PKK sa skončia 4. apríla 2002 a všetky činnosti podniknuté v mene PKK sa budú považovať za nelegitímne (v originály ‚illegitimate‘)“.

46. Z bodu 18 vyhlásenia okrem iného vyplýva, že prijatím novej ústavy bola zmenená štruktúra a organizácia PKK. Koordinátna organizácia mala poskytovať podporu rôznym organizáciám, založeným v rôznych častiach Kurdistanu. V dôsledku toho sa rozhodlo o založení KADEK.

47. Z bodu 29 a nasledujúcich vyhlásenia tiež vyplýva, že zápis PKK do zoznamu

teroristických organizácií je napadnutý najmä z dôvodu, že obmedzuje KADEK v jeho činnosti.

48. A nakoniec, O. Ocalan v mene organizácie predtým známej pod názvom PKK vystavil zúčastneným advokátom plnomocenstvo.

49. Taktiež je potrebné zohľadniť aj tú skutočnosť, že uvedená organizácia, o ktorú ide v konaní vo veci samej, vzhľadom na svoju povahu nemohla mať definitívnu a formalizovanú ústavu, z ktorej by sa dal jasne určiť začiatok a koniec jej právnej existencie.

50. Z dôkazov sa nedá teda iba jednoducho vyvodiť, že PKK už neexistuje a z toho dôvodu nemôže O. Ocalana splnomocniť na zastupovanie. Je asi prijateľnejšie považovať KADEK iba za nový názov pre PKK.

51. Aj keď sa organizácia nazvaná KADEK bude považovať — ako urobila Rada na pojednávaní — za právneho nástupcu už neexistujúcej PKK, je v každom prípade potrebné, na rozdiel od toho, čo uviedla Rada, aby sa vychádzalo z toho, že predmetnú žalobu skutočne podal KADEK pod

17 — Príloha II žaloby v prvostupňovom konaní.

menom PKK a na účely ochrany práv nadobudnutých od PKK.

52. O zmene názvu, resp. právnom nástupníctve svedčí aj skutočnosť, ktorú uviedol Súd prvého stupňa v bode 55 napadnutého uznesenia, že Rada vo svojom rozhodnutí 2004/306/ES z 2. apríla 2004, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2003/902/ES¹⁸, zapísala na sporný zoznam KADEK a KONGRA-GEL ako ďalšie názvy PKK. Z tohto dôvodu organizácia naďalej existuje, avšak pod týmito názvami.

53. Prvý odvolateľ v rámci piateho odvolacieho dôvodu taktiež správne zdôrazňuje, že trvalé označenie PKK na spornom zozname za teroristickú organizáciu nevyhnutne vyžaduje, aby jej bola priznaná právna subjektivita a procesná spôsobilosť, prinajmenšom v takom rozsahu, aby sa mohla proti tomuto zápisu brániť pred súdom. A z toho dôvodu musí byť oprávnená na to, aby určila osoby, ktoré môžu v jej mene podať žalobu.

54. Toto tvrdenie nie je čisto formálne. Je však jasné, že Rada do dnešného dňa považuje PKK za existujúcu, pretože naďalej voči nej uplatňuje opatrenia s cieľom boja proti terorizmu. Ako Súd prvého stupňa

v bode 44 konštatoval, toto zachovanie existencie podľa článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 vyžaduje pravidelné preskúvanie situácie, aby sa zabezpečilo, že existujú dôvody pre jej zachovanie na tomto zozname. Uvedené preskúvanie sa podľa článku 1 ods. 6 spoločnej pozície 2001/931¹⁹ musí vykonať najmenej raz za šesť mesiacov.

55. Tvrdenie, že všetky činnosti vykonávané v mene PKK sa budú považovať za nelegitímne (v originály „illegitimate“), musí byť posúdené, ako uviedla na pojednávaní PKK, v nadväznosti na to — prinajmenšom v rozhodujúcom období — že cieľom PKK bolo upustiť od násilných prostriedkov činnosti. Takéto činnosti nemali byť zo strany PKK naďalej politicky uznávané. Toto tvrdenie však s predmetnou žalobou nesúvisí.

56. Uvedené však ešte stále neobjasňuje, či O. Ocalan je oprávnený platne vystupovať v mene PKK. Tvrdenia Súdu prvého stupňa týkajúce sa nedostatku spôsobilosti O. Ocalana na zastupovanie však prinajmenšom skresľujú jeho výpoveď. Z dôvodu nesprávneho posúdenia skutkového stavu musí byť preto napadnuté uznesenie Súdu prvého stupňa zrušené.

18 — Ú. v. ES L 99, s. 28; Mim. vyd. 18/003, s. 98.

19 — Toto ustanovenie je uvedené v bode 4.

4. O šiestom odvolacom dôvode — Účinná právna ochrana

57. Šiesty odvolací dôvod sa týka podmienok, ktoré musia spĺňať individuálne žaloby podávané na súdy Spoločenstva, najmä pokiaľ ide o splnenie podmienky, že žalobca musí byť rozhodnutím priamo dotknutý. Takáto podmienka je v rozpore s EDLP, pretože aj napriek priamemu zásahu do ľudských práv je žaloba neprípustná, pokiaľ žalobca nie je zároveň rozhodnutím aj osobne dotknutý.

58. Rada sa domnieva, že tento odvolací dôvod je neprípustný, pretože uvedené tvrdenie nebolo prejednávané v rámci prvoštupňového konania. Táto námietka však nie je presvedčivá, pretože o nesprávne posúdenie skutkového stavu by mohlo ísť aj vtedy, keby Súd prvého stupňa určité tvrdenia nepreskúmal, alebo ich preskúmal nedostatočne.

59. Z uvedeného odvolacieho dôvodu sa však nedá zistiť, proti ktorej časti rozhodnutia Súdu prvého stupňa smeruje, to znamená, že nie je jasné, kde sa mal Súd prvého stupňa uvedenými tvrdeniami zaoberať. A z tohto dôvodu je neprípustný. Odvolanie sa v súvislosti so žalobou podanou v mene PKK nemôže opierať o podmienku, že osoba musí byť rozhodnutím osobne dotknutá, pretože Súd prvého stupňa v bode 27 výslovne uznáva, že táto organizácia je rozhodnutím osobne dotknutá a že O. Ocalan nekoná vo vlastnom mene.

60. Z hľadiska účinnej právnej ochrany odvolateľ okrem iného tiež tvrdí, že rozhodnutie Súdu prvého stupňa týkajúce sa existencie PKK ho pozbavilo účinnej právnej ochrany. Rovnako však ani toto tvrdenie nie je presvedčivé. Účinná právna ochrana totiž nevyžaduje, aby určité osoby mohli konať v mene tretích osôb, pokiaľ nie sú na zastupovanie splnomocnené.

61. Tento odvolací dôvod musí byť preto zamietnutý v plnom rozsahu.

5. O siedmom odvolacom dôvode — Možnosť podať vysvetlenie

62. Prvý odvolateľ nakoniec uvádza, že Súd prvého stupňa bol povinný umožniť mu, aby preukázal svoju spôsobilosť na zastupovanie. Súd prvého stupňa postupoval nesprávne, neprimerane a v rozpore s prirodzeným právom.

63. V zásade však prvý odvolateľ mal dostatok možností, aby preukázal svoju spôsobilosť na zastupovanie — najskôr v rámci žaloby a následne vo svojom vyjadrení k námietke Rady. Keďže Rada námietku neprípustnosti odôvodnila okrem iného aj tým, že PKK podľa vyhlásenia prvého odvo-

lateľa už neexistuje, a preto nemôže mať právnu subjektivitu a procesnú spôsobilosť, prvý odvolateľ mal príležitosť podať vysvetlenie aj k týmto bodom a túto možnosť aj využil.

obyčajne nevyžaduje ďalšie poučenie. Európsky súd pre ľudské práva so sídlom v Štrasburgu (ďalej len „ESLP“) preto ani napríklad v prípade možných klamlivých poučení zo strany súdu v trestnom konaní nevidí porušenie práva na spravodlivý proces, pokiaľ je dotknutá osoba zastúpená advokátom.²⁰

64. Ako však uviedol prvý odvolateľ vo svojej odpovedi na túto otázku počas pojednávania na Súde prvého stupňa, o otázke posúdenia skutkového stavu Súd prvého stupňa sa nevyjadril, čo v konečnom dôsledku Súd prvého stupňa použil na jeho tvrdenia týkajúce sa skutkového stavu. Na rozdiel od námietky neprípustnosti, ktorú vzniesla Rada, Súd prvého stupňa ponechal otázku právnej subjektivity a procesnej spôsobilosti PKK otvorenú, avšak oprávnenie O. Ocalana na jej zastupovanie zamietol.

67. Nevyhnutnosť poučenia však môže vyplývať zo zásady kontradiktórnosti. Cieľom tejto zásady je okrem iného zabrániť tomu, aby bolo rozhodnutie súdu ovplyvnené tvrdeniami, ktoré nemohli byť predmetom diskusií medzi účastníkmi konania.²¹ Týmto spôsobom by sa malo zabrániť prekvapujúcim rozhodnutiam.

65. Prvý odvolateľ sa domáha toho, že Súd prvého stupňa mu mal poskytnúť informáciu o posúdení skutkového stavu, to znamená, že mu mal oznámiť, že má pochybnosti o jeho spôsobilosti na zastupovanie, aby mu tým umožnil tieto pochybnosti vyvrátiť.

68. Tvrdenie, ktoré je pre Súd prvého stupňa rozhodujúce, teda vyhlásenia týkajúce sa existencie PKK, však bolo predmetom diskusií medzi účastníkmi konania, a preto v zásade nebolo nutné, aby boli vypočutí aj k tomuto bodu.

66. Súd však v zásade nemá povinnosť pred vyhlásením rozsudku vypočuť účastníkov ku všetkým bodom súvisiacim s posúdením skutkového stavu. Súd Spoločenstva sú v tomto zdržanlivé. Takáto zdržanlivosť je zárukou ich neutrality. Vzhľadom na stanovenie povinnosti, že účastníci konania musia byť zastúpení advokátom, sa

69. Pokiaľ ide o otázku týkajúcu sa dostatočnej spôsobilosti na zastupovanie, Rokovací poriadok Súdu prvého stupňa obsahuje

20 — Rozhodnutie ESLP z 29. novembra 2004, Coghlan v. Spojené kráľovstvo, s. 18, o prípustnosti sťažnosti č. 8535/02. Naopak však vzhľadom na neočakávanú zmenu týkajúcu sa obvinenia v trestnom konaní, ESLP, rozsudok I. H. a i. v. Rakúsko z 20. apríla 2006 vo veci sťažnosti č. 42780/98, bod 32 a nasl.

21 — Uznesenie zo 4. februára 2000, Emesa Sugar, C-17/98, Zb. s. I-665, bod 18.

osobitné pravidlo, podľa ktorého sa vo výnimočných prípadoch požaduje, aby bola poskytnutá informácia týkajúca sa prípadnej nejasnosti alebo možnosti podať vysvetlenie. Ak právnická osoba, ktorá je subjektom súkromného práva, nepriloží k návrhu dôkaz, že splnomocnenie udelené právnikovi navrhovateľa mu bolo riadne vystavené osobou na to oprávnenou, tajomník kancelárie súdu mu podľa článku 44 ods. 5 a 6 určí primeranú lehotu, v rámci ktorej má navrhovateľ odstrániť vady návrhu alebo predložiť potrebné dokumenty.²² Nezdá sa byť neobvyklé, ak Súd prvého stupňa takéto informácie požaduje aj neskôr.²³

70. V prejednávanej veci sa netvrdí, že PKK je právnická osoba, ktorá je subjektom súkromného práva. V bode 28 napadnutého uznesenia však Súd prvého stupňa správne uznal, že pre skupiny a osoby, ktoré figurujú na spornom zozname, môže byť obzvlášť ťažké podať dôkaz o prípustnosti. Na tieto skupiny a osoby sa preto musia prinajmenšom vzťahovať rovnaké záruky, ako na právnické osoby, ktoré sú subjektmi súkromného práva, ktoré môžu bežne a relatívne jednoducho predložiť dôkaz o dostatočnej spôsobilosti na zastupovanie osoby, ktorá advokáta splnomocnila.

71. V dôsledku toho teda musí byť umožnené, aby aj skupiny, ktoré figurujú na

spornom zozname, mohli v prípade nedostatku dôkazov preukazujúcich spôsobilosť na zastupovanie osoby, ktorá podáva žalobu, takýto dôkaz znovu predložiť.

72. Toto sa však v tomto prípade nestalo, pretože Súd prvého stupňa ešte pred vydaním rozhodnutia nikdy prvého odvolateľa neupozornil, že má pochybnosti o jeho spôsobilosti na zastupovanie.

73. A teda zamietnutie žaloby Súdom prvého stupňa vo vzťahu k prvému odvolateľovi má procesnú vadu, pretože Súd prvého stupňa neumožnil O. Ocalanovi, aby podal vysvetlenie týkajúce sa jeho spôsobilosti na zastupovanie. Napadnuté uznesenie Súdu prvého stupňa má byť preto aj z tohto dôvodu zrušené.

B — O rozhodnutí o prípustnosti žaloby, ktorú podal O. Ocalan v mene PKK

74. V tejto súvislosti je potrebné preskúmať, či Súdny dvor môže s konečnou platnosťou rozhodnúť o prípustnosti žaloby, ktorú v mene PKK podal O. Ocalan, alebo či má byť vec v plnom rozsahu vrátená Súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, tak ako to

²² — Znenie týchto ustanovení je uvedené vyššie v bode 15 a nasl.

²³ — Pozri rozsudok Antipescu/Komisia, už citovaný v poznámke pod čiarou 6.

subsidiárne navrhla Rada. Podľa článku 61 ods. 1 druhej vety Rokovacieho poriadku Súdneho dvora môže Súdny dvor vo veci vydať konečné rozhodnutie, pokiaľ to stav konania dovoľuje.

75. Prípustnosť žaloby predloženej v mene PKK zostáva sporná v štyroch bodoch.

76. V prvom rade ešte nebolo rozhodnuté o námietke Rady, že PKK nemôže byť v tomto konaní priznaná právna subjektivita a procesná spôsobilosť. Po druhé, Rada sa domnieva, že nebolo ešte objasnené, či žaloba týkajúca sa rozhodnutia 2002/334 bola podaná v stanovenej lehote. Tieto dve otázky boli predmetom procesnej námietky na Súde prvého stupňa. Stav konania teda dovoľuje, aby bolo vydané konečné rozhodnutie.

77. S druhou námietkou úzko súvisí tretí problém týkajúci sa prípustnosti, teda či druhý predmet žaloby, to znamená rozhodnutie 2002/460, je s ohľadom na PKK napadnuteľným právnym aktom, alebo len aktom, ktorý iba potvrdzuje predchádzajúce rozhodnutie. Túto otázku predložila Komisia v rámci prvostupňového konania. Súd prvého stupňa sa k tomu vyjadril vo vzťahu ku KNK. A preto je teda možné rozhodnúť aj o tejto otázke.

78. A nakoniec vzniká štvrtá otázka, či O. Ocalan môže byť uznaný za zástupcu PKK. Táto otázka bola po prvý raz uplatnená v napadnutom uznesení Súdu prvého stupňa a bolo o nej rozhodnuté — v rozpore s procesnými právami prvého odvolateľa — bez toho, aby mu bolo umožnené podať k tejto veci vysvetlenie. A preto v okamihu vyhlásenia uznesenia nebolo možné vydať konečné rozhodnutie. V rámci odvolacieho konania mal však prvý odvolateľ, ako aj ďalší účastníci, ktorí vzniesli pripomienky pred Súdny dvorom, dostatok možností predniesť ďalšie tvrdenia týkajúce sa spôsobilosti O. Ocalana na zastupovanie, a preto aj vzhľadom na uvedené je možné vydať rozhodnutie vo veci.

1. O právnej subjektivite a procesnej spôsobilosti PKK

79. Ako už bolo uvedené, PKK má byť priznaná právna subjektivita a procesná spôsobilosť, prinajmenšom v rozsahu, v akom ide o jej zápis na sporný zoznam.²⁴ Námietku Rady týkajúcu sa tejto otázky je preto treba zamietnuť.

2. O dodržaní lehoty na podanie žaloby

80. V rámci prvostupňového konania sa Rada uvádzala, že žaloba o neplatnosť roz-

²⁴ — Pozri vyššie bod 45 a nasl.

hodnutia 2002/334 nebola podaná v stanovenej lehote. Podľa Rady lehota na podanie žaloby uplynula 29. júla 2002, avšak žaloba bola podaná až 31. júla 2002.

81. Ako však pred Súdom prvého stupňa obidvaja žalobcovia tvrdili, dokument označený ako žaloba bol Súdu prvého stupňa doručený už 24. júla 2002, teda ešte pred uplynutím stanovenej lehoty. Odvolatelia tvrdia, že boli úplne presvedčení o tom, že Súdu prvého stupňa doručili žalobu s originálnymi podpismi, avšak toto tvrdenie nepodložili žiadnym dôkazom.

82. Odvolatelia tiež tvrdili, že ich 29. júla 2002 v neskorých popoludňajších hodinách Súd prvého stupňa upozornil na to, že žiadna z doručených kópií žaloby neobsahuje originálne podpisy. Kópia tohto dokumentu, ktorý je ešte k nahliadnutiu v kancelárii Súdu prvého stupňa, je kópia žaloby podpísaná *jedným* z troch zástupcov účastníka konania a označená iniciálkami druhého zástupcu účastníka. Okrem toho, štvrtá strana obsahuje kópiu vlastnoručnej opravy textu.

83. Originál žaloby bol na Súd prvého stupňa podaný až po výzve 31. júla 2002. Tento je podpísaný *dvoma* zástupcami účastníka konania a označený iniciálkami tretieho zástupcu účastníka.

84. Na základe týchto skutočností treba vychádzať z toho, že prvý dokument označený ako žaloba v skutočnosti neobsahuje originálne podpisy, ale že s najväčšou pravdepodobnosťou ide o kópiu návrhu žaloby.

85. A preto žaloba, ktorá spĺňa formálne náležitosti — druhý dokument — bola Súdu prvého stupňa doručená až po uplynutí lehoty stanovenej na jej podanie.

86. Dokumenty doručené 24. júla 2002 sa v zmysle článku 43 ods. 6 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa nemôžu na účely uznania dodržania stanovenej lehoty považovať za kópiu podanú prostredníctvom telefaxu alebo za inú kópiu. Procesné lehoty sa pri doručení kópie žaloby považujú za dodržané, pokiaľ sa najneskôr do desiatich dní do kancelárie Súdu prvého stupňa doručí podpísaný originál podania. V tomto prípade však nebol doručený originál žaloby, ktorej kópia bola Súdu prvého stupňa predložená, ale iná žaloba s ďalšími podpismi.

87. Z uvedeného vyplýva, že žaloba o neplatnosť rozhodnutia 2002/334 bola podaná po uplynutí stanovenej lehoty, a preto je neprípustná. Námietke Rady sa malo z tohto hľadiska vyhovieť. Z uvedeného dôvodu môže teda napadnuté uznesenie Súdu prvého stupňa zostať zachované v rozsahu, v akom sa týka rozhodnutia 2002/334.

3. O napadnuteľnosti rozhodnutia 2002/460

88. Pokiaľ ide o rozhodnutie 2002/460, je zrejmé, že lehota na podanie žaloby bola dodržaná. Napriek tomu však Komisia pred Súdom prvého stupňa tvrdila, že toto rozhodnutie je vo vzťahu k PKK aktom, ktorý potvrdzuje predošlé rozhodnutie. PKK bola v rozhodnutí 2002/334 uvedená rovnakým spôsobom.

89. Toto rozhodnutie, ktoré má čisto potvrdzujúci charakter, nie je právnym aktom, ktorý by bolo možné napadnúť žalobou o neplatnosť.²⁵ O inú situáciu ide vtedy, ak napadnuté rozhodnutie predstavuje konečné posúdenie znovu preverovanej situácie.²⁶

90. O bode 44 napadnutého uznesenia vo vzťahu ku KNK Súd prvého stupňa uviedol, že išlo o nové rozhodnutie, a preto je napadnuteľné samostatnou žalobou:

25 — Rozsudky z 5. mája 1998, Spojené kráľovstvo/Komisia, C-180/96, Zb. s. I-2265, bod 27 a nasl. a z 9. decembra 2004, Komisia/Greencore, C-123/03 P, Zb. s. I-11647, bod 39. Pozri tiež rozsudky z 22. marca 1961, SNUPAT/Vysoký úrad, 42/59 a 49/59, Zb. s. 111, 158; z 15. decembra 1988, Irish Cement/Komisia, 166/86 a 220/86, Zb. s. 6473, bod 16; z 11. januára 1996, Zunis Holding a i./Komisia, C-480/93 P, Zb. s. I-1, bod 14, a uznesenie z 21. novembra 1990, Infortec/Komisia, C-12/90, Zb. s. I-4265, bod 10.

26 — Rozsudok z 24. novembra 2005, Taliansko/Komisia, C-138/03, C-324/03 a C-431/03, Zb. s. I-10043, bod 37.

„Pokiaľ ide o rozhodnutie 2002/460 (ďalej len „sporné rozhodnutie“) je zjavné, že toto rozhodnutie je v porovnaní s rozhodnutím 2002/334, ktoré zrušuje, novým rozhodnutím. Na jednej strane článok 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 stanovuje, že Rada vypracuje, preskúma a zmení a doplní zoznam osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa uvedené nariadenie vzťahuje. Z toho vyplýva, že Rada pri každom novom akte preskúmava sporný zoznam. Na druhej strane takéto preskúmanie nemôže byť obmedzené na zápis nových osôb alebo subjektov alebo na odstránenie určitých osôb alebo subjektov, keďže v právnom Spoločenstve nemožno pripustiť, aby sa akt, zavádzajúci trvalé obmedzujúce opatrenia voči osobám alebo subjektom mohlo neobmedzene uplatňovať bez toho, aby ho inštitúcia, ktorá ho vydala, pravidelne znovu prijímala po opätovnom preskúmaní. Preto skutočnosť, že KNK napadol rozhodnutie 2002/334, ktoré po prvýkrát zapísalo PKK na sporný zoznam, nemôže na základe námietky prekážky začať toho konania — litispendencie zabrániť tomu, aby KNK napadol rozhodnutie 2002/460, ponechávajúce PKK na uvedenom zozname.“

91. Rovnako ako obidvaja účastníci, aj ja sa pripájam k tomuto posúdeniu rozhodnutia 2002/460 najmä preto, že preskúmanie podľa článku 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 musí byť uskutočnené v súlade s článkom 1 ods. 6 spoločnej pozície 2001/931. Na základe tohto ustanovenia sa budú mená osôb a subjektov na zozname v prílohe v pravidelných inter-

valoch a najmenej raz za šesť mesiacov revidovať, aby sa zabezpečilo, že existujú dôvody na ich zachovanie na tomto zozname.²⁷

92. Z uvedeného vyplýva, že rozhodnutie 2002/460 je napadnuteľným aktom taktiež vo vzťahu k PKK.

4. O platnosti zastúpenia

93. Nakoniec je potrebné preskúmať, či O. Ocalan bol skutočne oprávnený splnomocniť advokátov, aby v mene PKK podali žalobu.

94. Na preskúmanie uvedeného bodu je vhodné pripomenúť si bod 28 napadnutého uznesenia, v ktorom Súd prvého stupňa konštatoval:

„Ďalej je vhodné upresniť, že pravidlá upravujúce prípustnosť žaloby o neplatnosť, pokiaľ ide o osobu uvedenú na spornom zozname — čiže na zozname osôb, skupín a subjektov, na ktoré sa vzťahujú obmedzujúce opatrenia v rámci boja proti terorizmu — treba uplatňovať podľa okolností danej veci. Pokiaľ totiž ide konkrétne o tieto skupiny alebo subjekty, môže sa stať, že

nemajú legálnu existenciu, alebo že nemali možnosť dodržať právne normy, ktoré sa obvykle vzťahujú na právnické osoby. Prílišný formalizmus by preto v určitých prípadoch zamedzil akejkolvek možnosti podať žalobu o neplatnosť, hoci by sa na tieto skupiny alebo subjekty vzťahovali obmedzujúce opatrenia Spoločenstva.“

95. Zdá sa mi, že tieto úvahy sú presvedčivé, najmä pokiaľ ide o skúmanie oprávnenia na zastupovanie, ako podmienku konania. Toto preskúmanie nemá brániť tomu, aby bola podaná žaloba, ak ide o osobu, ktorá je rozhodnutím priamo a osobne dotknutá. Skôr ide o to, aby sa zistilo, či žalobu podáva organizácia, ktorá je rozhodnutím skutočne dotknutá, a nie akákoľvek tretia osoba, ktorá v skutočnosti podáva žalobu vo verejnom záujme alebo dokonca koná v rozpore so záujmami organizácie, ktorá sa považuje za žalobcu.

96. Preto by bolo neprimerané požadovať preukázanie oprávnenia na zastupovanie od osoby, ktorá v mene takejto organizácie podáva žalobu. V zásade má byť postačujúce, aby bolo takéto oprávnenie vierohodne preukázané. Ak by žalovaná organizácia pochybovala o oprávnení tejto osoby na zastupovanie, potom by bolo na nej, aby tvrdenia žalobcu dostatočne odôvodnene spochybnila.

27 — Toto ustanovenie je uvedené v bode 4.

97. Ak sa tieto uvedené kritériá použijú na tvrdenia uplatnené v prvostupňovom konaní, napriek tomu zostanú pochybnosti o tom, či O. Ocalan je zástupcom PKK. Je síce bratom A. Ocalana, predsedu PKK, ktorý je v súčasnosti uväznený v Turecku, a s najväčšou pravdepodobnosťou bol súčasťou vedenia PKK.²⁸ V splnomocnení, ktoré udelil advokátom sa však označil za *bývalého* člena PKK. Medzičasom mal O. Ocalan spolu s ďalšími členmi odísť aj z organizácie, v súčasnosti označenej ako KONGRA-GEL.²⁹ A preto by teda bolo možné pochybovať o tom, že zastupoval PKK — podľa jeho vlastného vyjadrenia — „organizáciu predtým známu pod názvom PKK“, v čase keď splnomocnil advokátov, aby v mene PKK podali žalobu.

98. Ako však už bolo uvedené, tieto pochybnosti neumožnili, aby Súd prvého stupňa bez ďalšieho vypočutia účastníkov konania, zamietol žalobu. Naopak, mali byť dôvodom, aby Súd prvého stupňa prvému odvolateľovi umožnil podať k tejto veci vysvetlenie.³⁰

99. Prvý odvolateľ v rámci odvolania predložil vyhlásenie Marka Mullera, jedného z advokátov, ktorým sa snaží odôvodniť, že

žaloba bola skutočne podaná v mene PKK. Muller zastupuje A. Ocalana v konaní na ESLP.³¹ A. Ocalan je šéfom PKK a podľa tvrdenia O. Ocalana bol zvolený aj za predsedu KADEK-u.³² Muller vyhlasuje, že A. Ocalan ho poveril, aby napadol zápis PKK do sporného zoznamu. Další zástupcovia vedenia PKK a organizácie, ktorá sa považuje za jej nástupcu KADEK, mu dali rovnaké pokyny.

100. Na zabezpečenie súladu s príslušnými ustanoveniami Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa požiadal Muller, aby ho splnomocnil O. Ocalan, ktorý bol v tom čase vysokopostavený zástupca tak PKK, ako aj KADEK-u.

101. Podľa tohto vyhlásenia vedenie organizácie predtým známej pod názvom PKK požadovalo, aby bola podaná žaloba. S prihliadnutím na záujmy PKK a na správy uverejnené v médiách v súvislosti so zápisom PKK na sporný zoznam,³³ je potrebné

28 — Pozri zápis v Terrorism Knowledge Base National Memorial Institute for the Prevention of Terrorism, <http://www.tkb.org/KeyLeader.jsp?memID=121>) a spravodajstvo BBC o zápise PKK na sporný zoznam, <http://news.bbc.co.uk/2/hi/europe/1964954.stm>.

29 — Spolkové ministerstvo vnútra (Nemecko), Verfassungsschutzbericht 2004 (2005), s. 228, http://www.verfassungsschutz.de/de/publikationen/verfassungsschutzbericht/vsbericht_2004/vsbericht_2004.pdf. Pozri tiež zápis uvedený v poznámke pod čiarou 28.

30 — Pozri bod 69 a nasl. vyššie.

31 — Uvedené vyplýva z rozsudkov ESLP, Ocalan v. Turecko, z 12. mája 2005 a z 12. mája 2003, ktoré sa týkajú sťažnosti 46221/99.

32 — Pozri bod 19 vyhlásenia v prílohe II žaloby v prvostupňovom konaní.

33 — Pozri spravodajstvo BBC, už citované v poznámke pod čiarou 28.

konštatovať, že napadnutie sporného zoznamu skutočne zodpovedá vôli PKK.

sa otázky osobnej dotknutosti rozhodnutím, v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES, ktoré je predpokladom, aby nariadenie mohlo byť napadnuté jednotlivcami.

102. Zo skutočnosti, že O. Ocalan údajne odišiel z PKK, ktorá je dnes KONGRA-GEL, však nevyplýva, že žaloba už nebola podaná v mene PKK. Advokáti totiž nekonajú v mene O. Ocalana, ale v mene organizácie predtým známej pod názvom PKK. Ich splnomocnenie na konanie pred Súdom prvého stupňa nie je spochybnené tým, že im ho udelil zástupca PKK, ktorý už v súčasnosti možno túto organizáciu nezaštopuje.

103. Tieto domnienky musia postačovať na to, aby sa mohlo predpokladať — pokiaľ nebude preukázaný opak —, že žaloba v mene PKK bola podaná právom. Rada nepredložila žiadne tvrdenie, ktorým by tento predpoklad vyvrátila.

104. Preto je žaloba podaná v mene PKK v rozsahu, v akom napáda rozhodnutie 2002/460, prípustná.

C — O odvolaní, ktoré podal S. Vanly v mene KNK

105. Pokiaľ ide o žalobu KNK, v odvolaní spochybňuje kritériá Súdneho dvora týkajúce

106. Podľa ustálenej judikatúry je fyzická alebo právnická osoba osobne dotknutá, pokiaľ je takýmto aktom dotknutá na základe jej určitých osobitných vlastností alebo na základe okolností, ktorá ju charakterizuje vo vzťahu k akejkoľvek inej osobe, a tým ju individualizuje obdobným spôsobom ako osobu, ktorej je rozhodnutie určené.³⁴

107. S ohľadom na uvedené Súd prvého stupňa v bode 52 napadnutého uznesenia konštatuje, že KNK a jeho členovia sú nútení rešpektovať zákaz stanovený rozhodnutím, pokiaľ ide o PKK, rovnako ako všetky iné osoby v Spoločenstve. Skutočnosť, že KNK a jeho členovia pre svoje politické názory môžu viac ako ostatní pociťovať účinky tohto zákazu, nie je spôsobilá individualizovať ich vzhľadom na všetky ostatné osoby v Spoločenstve. Skutočnosť, že všeobecne

34 — Rozsudky z 15. júla 1963, Plaumann/Komisia, 25/62, Zb. s. 213, 238; z 22. novembra 2001, Nederlandse Antillen/Rada, C-452/98, Zb. s. I-8973, bod 60, a z 25. júla 2002, Unión de Pequeños Agricultores/Rada, C-50/00 P, Zb. s. I-6677, bod 36.

záväzný akt môže mať konkrétne účinky líšiac sa podľa jednotlivých právnych subjektov, na ktoré sa uplatňuje, nie je totiž spôsobilá vymedzovať ich vzhľadom na všetky ostatné dotknuté osoby, keďže sa uplatnenie tohto aktu uskutočňuje na základe objektívne určenej situácie.

108. Druhý odvolateľ nespochybňuje použitie kritéria týkajúceho sa osobnej dotknutosti rozhodnutím. Naopak zastáva názor, že toto kritérium by sa nemalo použiť pri sťažnostiach, ktorými sa osoby domáhajú porušenia základných práv, pretože Spoločenstvo v posledných rokoch stále viac prijíma právne predpisy týkajúce sa základných práv. V prípadoch, kde ide o základné práva, by mal Súdny dvor uplatňovať skôr kritériá pre prípustnosť sťažností podávaných Európskemu súdu pre ľudské práva. Pri uplatnení týchto kritérií by postačovala tá skutočnosť, aby bol subjekt osobne dotknutý a to najmä vtedy, ak mu nebola spôsobená škoda. KNK je osobne dotknutý, pretože vzhľadom na jeho úzke vzťahy k PKK, mu bolo zabránené v činnostiach zameraných na ochranu práv Kurdov.

109. Toto tvrdenie musí byť zamietnuté. Súdny dvor v rozsudku vo veci Unión de Pequeños Agricultores preukázal — z môjho pohľadu presvedčivo —, že podľa súčasného právneho stavu Spoločenstva sú vnútroštátne súdy spolu so súdom Spoločenstva zárukou účinnej právnej ochrany proti aktom Spoločenstva, a že preto v súvislosti s oprávnením jednotlivcov podať žalobu nie je potrebný žiadny ďalší vývoj práva:

„⁴⁰ Zmluva ES vytvorila jednak článkami 173 a 184 (teraz článok 241 ES) a jednak článkom 177 (teraz článok 234 ES) úplnú sústavu opravných prostriedkov a konaní, ktorá má zabezpečiť kontrolu zákonnosti aktov inštitúcií, ktorou sú poverené súdy Spoločenstva (pozri v tomto zmysle rozsudok z 23. apríla 1986, Les Verts/Parlament, 294/83, Zb. s. 1339, bod 23). V tejto sústave majú možnosť fyzické alebo právnické osoby, ktoré nemôžu priamo napadnúť akty Spoločenstva, z dôvodu podmienok prípustnosti uvedených v článku 173 štvrtom odseku Zmluvy ES, neplatnosť týchto aktov, uplatniť podľa okolností prípadu buď incidenčným spôsobom podľa článku 184 Zmluvy ES na súde Spoločenstva, alebo na vnútroštátnych súdoch, ktoré nemôžu samotné určiť neplatnosť týchto aktov (pozri rozsudok z 22. októbra 1987, Foto-Frost, 314/85, Zb. s. 4199, bod 20), a tieto vnútroštátne súdy priviesť k tomu, aby podali na rozhodnutie tejto otázky na Súdny dvor návrh na začatie prejudiciálneho konania.

41 Je teda úlohou členských štátov zabezpečiť úplnú sústavu opravných prostriedkov a konaní, ktorá umožní zabezpečiť právo na účinnú súdnu ochranu.

42 V tejto súvislosti sú vnútroštátne súdy povinné v súlade so zásadou lojálnej

spolupráce stanovenej článkom 5 Zmluvy ES (teraz článok 10 ES) vykladať a uplatňovať vnútroštátne procesné predpisy o podaní žaloby, v čo najväčšom možnom rozsahu, aby fyzické a právnické osoby mohli súdnou cestou napadnúť nezákonnosť každého vnútroštátneho rozhodnutia alebo iného opatrenia, ktoré sa týkajú uplatnenia všeobecne záväzného aktu Spoločenstva, dovoľávaním sa neplatnosti tohto aktu.

v Zmluve, bez toho, aby boli prekročené právomoci, ktoré Zmluva priznáva súdom Spoločenstva.

43 ...

45 Aj keď je síce možné uvažovať o inom systéme preskúmania zákonnosti všeobecne záväzných aktov Spoločenstva, ako je systém zavedený pôvodnou Zmluvou, ktorý nebol nikdy v hlavných zásadách zmenený, je prípadne vecou členských štátov, v súlade s článkom 48 EÚ, zmeniť v súčasnosti platný systém.“³⁵

44 Nakoniec je potrebné dodať, že podľa systému preskúmania zákonnosti zavedeného Zmluvou môže fyzická alebo právnická osoba podať žalobu proti nariadeniu iba vtedy, ak je dotknutá nielen priamo, ale aj osobne. Hoci platí, že táto posledná podmienka sa má vykladať vo svetle zásady účinnej súdnej ochrany a so zohľadnením rozličných okolností, ktoré môžu žalobcu individualizovať (pozri napríklad rozsudky z 2. februára 1988, Van der Kooy/Komisija, 67/85, 68/85 a 70/85, Zb. s. 219, bod 14; Extramet Industrie/Rada, už citovaný, bod 13, a Codorniu/Rada, už citovaný, bod 19), takýto výklad nemôže viesť k odstráneniu predmetnej podmienky, ktorá je výslovne uvedená

110. Vzhľadom na to, že KNK nie je v napadnutom rozhodnutí dostatočným spôsobom individualizovaný, nemôže podať žalobu o jeho neplatnosť. Vo veci ochrany svojich práv sa mal KNK obrátiť na vnútroštátny súd. Z praktického hľadiska by takéto riešenie nemalo byť pre KNK problémom, pretože je zastúpený anglickými advokátmi a súdy Spojeného kráľovstva v prípade pochybnosti o platnosti aktov Spoločenstva, ktoré sa priamo dotýkajú práv jednotlivcov, predkladajú veci Súdnemu dvoru.³⁶

35 — Rozsudok Unión de Pequeños Agricultores/Rada, už citovaný v poznámke pod čiarou 34.

36 — Rozsudky z 10. decembra 2002, British American Tobacco (Investments) a Imperial Tobacco, C-491/01, Zb. s. I-11453; zo 14. decembra 2004, Swedish Match, C-210/03, Zb. s. I-11893; z 12. júla 2005, Alliance for Natural Health a i., C-154/04 a C-155/04, Zb. s. I-6451; zo 6. decembra 2005, ABNA a i., C-453/03, C-11/04, C-12/04 a C-194/04, Zb. s. I-10423; z 10. januára 2006, IATA a ELFAA, C-344/04, Zb. s. I-403, a z 23. marca 2006, Unitymark a North Sea Fishermen's Organisation, C-535/03, Zb. s. I-2689.

111. Z tohto hľadiska nie je presvedčivé tvrdenie KNK, ktoré uplatnil na pojednávaní, že mimo Európskeho spoločenstva nie je možné podať návrh na začatie prejudiciálneho konania. Rozhodnutie Rady nemá právne účinky iba v rámci Spoločenstva. V rozsahu, v akom sa tieto účinky — napríklad zmrazenie finančných prostriedkov — vzťahujú na KNK, sa môže KNK domáhať právnej ochrany aj na súdoch Spoločenstva a tieto súdy môžu podľa potreby predložiť Súdnemu dvoru návrh na začatie prejudiciálneho konania. Ďalšie prostriedky právnej ochrany — napríklad v súvislosti s označením PKK za teroristickú organizáciu — mu naopak nemusia byť poskytnuté.

112. V dôsledku toho treba odvolanie týkajúce sa žaloby KNK zamietnuť.

114. Keďže má byť odvolanie KNK zamietnuté, musí byť z tohto hľadiska rozhodnuté o náhrade trov.

115. Podľa článku 69 ods. 2 prvej vety rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Druhá veta tohto ustanovenia predpokladá, že ak je viac účastníkov, ktorí nemali úspech, Súdny dvor medzi nich rozdelí náhradu trov konania.

116. Keďže KNK nemal v tomto odvolacom konaní úspech a Rada navrhla, aby bolo rozhodnuté o náhrade trov, KNK musí znášať trovy konania v rozsahu svojho odvolania.

VI — O trovách

113. Podľa článku 122 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ak odvolanie nie je dôvodné, alebo ak je dôvodné a Súdny dvor sám rozhodne s konečnou platnosťou o veci samej, rozhodne aj o trovách konania.

117. Hoci podľa vonkajšej formy podali odvolanie spoločne PKK a KNK, je opodstatnené rozhodnúť, že PKK neznáša trovy konania KNK v odvolacom konaní. Z hľadiska obsahu totiž ide o dve navzájom oddelené konania, ktoré podliehajú odlišným právnym požiadavkám.

VII — Návrh

118. Z týchto dôvodov navrhujem, aby Súdny dvor rozhodol takto:

1. Body 1 a 2 uznesenia Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 15. februára 2005, PKK a KNK/Rada, T-229/02, sa zrušujú v rozsahu, v akom sa týkajú žaloby Osmana Oclana v mene Strany pracovníkov Kurdistanu (PKK) proti rozhodnutiu Rady 2002/460/ES, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2580/2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zamera-
ných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2002/334/ES.
2. Žaloba Osmana Ocalana v mene PKK je prípustná v rozsahu, v akom smeruje proti rozhodnutiu 2002/460, a vec bude postúpená Súdu prvého stupňa, aby rozhodol vo veci samej. O trovách konania sa rozhodne neskôr.
3. V zostávajúcej časti sa odvolanie zamieta.
4. Národný kongres Kurdistanu je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vznikli v odvolacom konaní.